

**ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)**

1. srpna 2022(\*)

„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Šestá směrnice 77/388/EHS – Článek 2 odst. 1 – Oblast působnosti – Zdanitelná plnění – Článek 9 odst. 2 písm. b) – Místo poskytování přepravních služeb – Výletní plavby po Mosele – Žeka se statusem kondominia“

Ve věci C-294/21,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Cour de cassation (Lucembursko) ze dne 6. května 2021, došlým Soudnímu dvoru dne 10. května 2021, v řízení

**État luxembourgeois,**

**Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA**

proti

**Navitours Sàrl,**

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Arabadžev, předseda senátu, L. Bay Larsen, místopředseda Soudního dvora, vykonávající funkci soudce prvního senátu, I. Ziemele, P. G. Xuereb a A. Kumin (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Navitours Sàrl C. Kaufholdem, avocat,
- za lucemburskou vládu A. Germeauxem a T. Urim, jako zmocněnci, ve spolupráci s F. Kremerem, avocat,
- za německou vládu J. Möllerem a P.-L. Krügerem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi A. Armenia a V. Uherem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 7. dubna 2022,

vydává tento

**Rozsudek**

1 Žádost o rozhodnutí se týká o p?edb?žné otázce se týká výkladu ?l. 2 odst. 1 a ?l. 9 odst. 2 písm. b) šesté sm?rnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. kv?tna 1977 o harmonizaci právních p?edpis? ?lenských stát? týkajících se daní z obratu – Spole?ný systém dan? z p?idané hodnoty: jednotný základ dan? (Ú?. v?st. 1977, L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23), ve zn?ní sm?rnice Rady 91/680/ES ze dne 16. prosince 1991 (Ú?. v?st. 1991, L 376, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 160) (dále jen „šestá sm?rnice“).

2 Tato žádost byla p?edložena v rámci sporu mezi État luxembourgeois (Lucemburským státem), jakož i administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA (správa daní z p?evodu majetku, majetkových daní a DPH, Lucembursko) (dále jen „lucemburská da?ová správa“) a spole?ností Navitours Sàrl ve v?ci zacházení s poskytováním služby turistické plavby, které tato spole?nost poskytuje na Mosele, z hlediska dan? z p?idané hodnoty (DPH).

## **Právní rámec**

### ***Mezinárodní právo***

3 Podle ?l. 1 odst. 1 smlouvy mezi Lucemburským velkovévodstvím a Spolkovou republikou N?mecko o pr?b?hu spole?né státní hranice, podepsané v Lucemburku dne 19. prosince 1984 (dále jen „smlouva ze dne 19. prosince 1984“):

„Tam, kde Mosela, Sauer a Our tvo?í hranici podle smlouvy ze dne 26. ?ervna 1816, jsou tyto ?eky spole?ným výsostným územím obou smluvních stát?.“

4 ?lánek 5 odst. 1 této smlouvy stanoví:

„Smluvní státy upraví otázky rozhodného práva na spole?ném výsostném území, nad nímž mají spole?nou svrchovanost, dodate?nou dohodou.“

### ***Unijní právo***

5 Šestá sm?rnice byla od 1. ledna 2007 zrušena a nahrazena sm?rnicí Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o spole?ném systému dan? z p?idané hodnoty (Ú?. v?st. 2006, L 347, s. 1). S ohledem na datum skutkových okolností sporu v p?vodním ?ízení se však tento spor stále ?ídí šestou sm?rnicí.

6 Podle ?l. 2 odst. 1 této sm?rnice bylo p?edm?tem DPH „dodání zboží nebo poskytování služeb za protipln?ní uskute?né v tuzemsku osobou povinnou k dani, která jedná jako taková“.

7 ?lánek 3 odst. 1 až 3 uvedené sm?rnice stanovil:

„1. Pro ú?ely této sm?rnice se:

„územím ?lenského státu“ rozumí tuzemsko, jak je vymezeno pro jednotlivé ?lenské státy v odstavcích 2 a 3,

[...]

2. Pro ú?ely této sm?rnice se „tuzemskem“ rozumí území v p?sobnosti Smlouvy o založení Evropského hospodá?ského spole?enství, jak je vymezeno pro jednotlivé ?lenské státy v ?lánku 227.

3. Z pojmu „tuzemsko“ jsou vylou?ena následující území jednotlivých ?lenských stát?:

– Spolková republika N?mecko:

ostrov Helgoland,

území Büsingen,

[...]"

8 ?lánek 9 šesté sm?rnice stanovil:

„1. Za místo poskytování služby se považuje místo, kde má poskytovatel sídlo své hospodá?ské ?innosti nebo stálou provozovnu, z ní? službu poskytuje, a nemá-li takové sídlo ?i provozovnu, místo, kde má trvalé bydlišt?, pop?ípad? místo, kde se obvykle zdr?uje.

2. Nicmén?:

[...]

b) za místo poskytování p?pravních služeb se považuje místo, kde se p?prava uskute??uje, s p?ihlédnutím k pokrytým vzdálenostem;

[...]"

### **Spor v p?vodním ?ízení a p?edb?žná otázka**

9 Lucemburská spole?nost Navitours nabízí služby turistické plavby na úseku Mosely, nad ním? vykonávají podle ?lánku 1 smlouvy ze dne 19. prosince 1984 svou spole?nou svrchovanost Spolková republika N?mecko a Lucemburské velkovévodství (dále jen „n?mecko-lucemburské kondominium“). Vzhledem k tomuto statusu lucemburská da?ová správa považovala tento obchod po dlouhou dobu za obchod, který nespadá do p?sobnosti DPH, takže nevyžadoval odvád?ní této dan? z prodeje jízdenek na p?pravu osob spole?ností Navitours.

10 Dne 5. srpna 2015 vydala tato da?ová správa z ú?ední povinnosti da?ové vým?ry týkající se obratu spole?nosti Navitours za roky 2004 a 2005, v nich? byla poskytování služby p?pravy uskute?ná touto spole?ností považována za pln?ní podléhající DPH.

11 Tyto platební vým?ry navazovaly na rozsudek Cour d'appel (Lucembursko) ze dne 10. ?ervence 2014 vydaný v rámci soudního ?ízení mezi spole?ností Navitours a uvedenou da?ovou správou, které se týkalo da?ového zacházení s po?ízením plavidla touto spole?ností. Podle tohoto rozsudku m?že být DPH z poskytování služby p?pravy osob v n?mecko-lucemburském kondominiu vybírána bu? Lucemburským velkovévodstvím, nebo Spolkovou republikou N?mecko. P?i neexistenci zdan?ní n?meckou da?ovou správou neexistuje žádné nebezpe?í dvojího zdan?ní.

12 Vzhledem k tomu, že odvolání podané spole?ností Navitours proti da?ovým vým?rám ze dne 5. srpna 2015 byla zamítnuta, podala tato spole?nost k tribunal d'arrondissement de Luxembourg (obvodní soud v Lucemburku) žalobu na neplatnost.

13 Rozsudkem ze dne 23. kv?tna 2018 tento soud této žalob? vyhov?l a rozhodl, že vzhledem k tomu, že jsou dot?ené služby p?pravy poskytovány v n?mecko-lucemburském kondominiu, jak Spolková republika N?mecko, tak Lucemburské velkovévodství mohou potenciáln? p?ikro?it k výb?ru DPH, ale že zvláštní umíst?ní ?inností spole?nosti Navitours vyžaduje zavedení mechanismu umož?ujícího zajistit výb?r DPH a zároveň zabránit dvojímu zdan?ní. Jeliko? takový mechanismus neexistoval, není otázka da?ové p?íslušnosti ?inností vykonávaných spole?ností

Navitours k ur?itému státu upravena, takže lucemburská da?ová správa nebyla oprávn?na zdanit p?íslušný obrat této spole?nosti.

14 Poté, co lucemburský stát a lucemburská da?ová správa podaly proti tomuto rozsudku odvolání, Cour d'appel (Odvolací soud) tento rozsudek potvrdil rozsudkem ze dne 11. prosince 2019, proti n?muž tito ú?astníci ?ízení podali kasa?ní opravný prost?edek.

15 Lucemburský stát a lucemburská da?ová správa v rámci kasa?ního opravného prost?edku tvrdí, že se šestá sm?rnice, a konkrétn? její ?lánek 2, použijí na dot?ená poskytování služby p?epravy.

16 Jelikož m?l Cour de cassation (Kasa?ní soud, Lucembursko) pochybnosti o výkladu této sm?rnice, rozhodl se p?erušit ?ízení a položit Soudnímu dvoru následující p?edb?žnou otázku:

„Použijí se a vedou ?lánek 2 odst. 1 [šesté sm?rnice] [...] a/nebo ?l. 9 odst. 2 písm. b) [této] sm?rnice [77/388] [...] k tomu, že se v Lucembursku DPH zda?ují poskytování služeb osobní p?epravy uskute?ovaná poskytovatelem usazeným v Lucembursku, jsou-li tato pln?ní uskute?ována uvnit? kondominia, jak je toto kondominium definováno [smlouvou o hranici z roku 1984], a sice jako spole?né území pod spole?nou svrchovaností Lucemburského velkovévodství a Spolkové republiky N?mecko, ve vztahu k n?muž neexistuje v oblasti výb?ru DPH z poskytování p?epravních služeb [dohoda] mezi ob?ma státy, kterou p?edpokládá ?l. 5 odst. 1 [této] smlouvy?“

### **K p?edb?žné otázce**

17 Podstatou otázky p?edkládajícího soudu je, zda ?l. 2 odst. 1 a ?l. 9 odst. 2 písm. b) šesté sm?rnice musí být vykládány v tom smyslu, že ?lenský stát m?že zdanit poskytování služby turistické plavby uskute?ná poskytovatelem usazeným v tomto ?lenském stát? na území, které na základ? mezinárodní smlouvy uzav?ené mezi tímto státem a jiným ?lenským státem p?edstavuje spole?né území pod spole?nou svrchovaností t?chto ?lenských stát?.

18 V tomto ohledu je t?eba p?ipomenout, že podle ?l. 2 odst. 1 šesté sm?rnice p?edm?tem DPH je dodání zboží nebo poskytování služeb za protipln?ní uskute?né v tuzemsku osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.

19 Pokud jde o místo poskytování služby, ?l. 9 odst. 1 šesté sm?rnice uvádí, že se za n? považuje místo, kde má poskytovatel sídlo své hospodá?ské ?innosti nebo stálou provozovnu, z níž službu poskytuje, a nemá-li takové sídlo ?i provozovnu, místo, kde má trvalé bydlišt?, pop?ípad? místo, kde se obvykle zdržuje.

20 Podle odst. 2 písm. b) tohoto ?lanku 9 se za místo poskytování p?epravních služeb považuje místo, kde se p?eprava uskute?uje, s p?íhlednutím k pokrytým vzdálenostem.

21 V projednávaném p?ípad? je nesporné, že pln?ní dot?ená v p?vodním ?ízení jsou „poskytováním služeb“ ve smyslu ?l. 2 odst. 1 šesté sm?rnice a že jsou za protipln?ní uskute?ována osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.

22 P?edkládající soud, který vychází z p?edpokladu, že poskytování služby dot?ená v p?vodním ?ízení p?edstavují „poskytování p?epravních služeb“ ve smyslu ?l. 9 odst. 2 písm. b) šesté sm?rnice, jejichž místem poskytování je n?mecko-lucemburské kondominium, však vyjad?uje pochybnosti o tom, zda mohou být poskytování p?epravních služeb uskute?ná v tomto kondominiu zdan?na Lucemburským velkovévodstvím, jelikož je lze považovat za poskytování služeb poskytovaná „v tuzemsku“ ve smyslu ?l. 2 odst. 1 této sm?rnice.

23 Ze spisu, který má Soudní dv?r k dispozici, vyplývá, že poskytování služeb dot?ená ve v?ci

v plovodním ízení spoívají zejména v pořádání výletních plaveb lodí, které koní na stejném místě, na kterém byly zahájeny. Za těchto podmínek je třeba nejprve zkoumat, zda taková poskytování služeb skutečně spadají pod čl. 9 odst. 2 písm. b) šesté směrnice jakožto poskytování služby přepravy.

24 V tomto ohledu je třeba uvést, že pojem „poskytování služby přepravy“ uvedený v tomto ustanovení není šestou směrnicí definován.

25 Jak vyplývá z ustálené judikatury, význam a dosah pojmů, pro které nemá unijní právo žádnou definici, je třeba určit v souladu s jejich obvyklým smyslem v běžném jazyce, s přihlédnutím ke kontextu, ve kterém jsou použity, a cílům, které sleduje právní úprava, jejíž součástí jsou (rozsudek ze dne 1. října 2020, Entoma, C-526/19, EU:C:2020:769, bod 29 a citovaná judikatura).

26 Pokud jde o obvyklý smysl výrazu „poskytování přepravních služeb“ v běžném jazyce, je třeba uvést, že se týká poskytování služeb spoívajících v přepravě osob nebo zboží z jednoho místa na druhé. Tento pojem je přitom dostatečně široký na to, aby zahrnoval poskytování služeb, jejichž základním prvkem je přemísťování osob na nezanedbatelné vzdálenosti, i když toto poskytování začíná a koní na stejném místě a jeho cíl je turistické povahy.

27 Takový výklad je potvrzen cílem sledovaným článkem 9 odst. 2 písm. b) šesté směrnice.

28 Podle judikatury Soudního dvora je cílem ustanovení čl. 9 odst. 1 a 2 šesté směrnice předcházet jednak sporům o příslušnost, které by mohly mít za následek dvojí zdanění, a jednak neuložení daně (rozsudek ze dne 8. května 2019, Geelen, C-568/17, EU:C:2019:388, bod 23 a citovaná judikatura).

29 Pokud jde konkrétně o čl. 9 odst. 2 písm. b) šesté směrnice, Soudní dvůr rozhodl, že pravidlo uvedené v tomto ustanovení je nutné z toho důvodu, že samotná povaha uskutečňování tohoto zvláštního poskytování služeb, kterým je přeprava, ke kterému může dojít na území několika členských států, vyžaduje odlišné kritérium, které musí především umožnit vymezení příslušných pravomocí jednotlivých členských států pro účely zdanění. Cílem tohoto zvláštního pravidla pro určení místa poskytování přepravních služeb je tedy zajistit, aby každý členský stát zdanil tato poskytování služby pro úseky cesty uskutečněné na jeho území (rozsudek ze dne 6. listopadu 1997, Reisebüro Binder, C-116/96, EU:C:1997:520, body 13 a 14).

30 Tyto úvahy přitom platí rovněž v případě, kdy poskytování služby, jehož základním prvkem je přemísťování osob, začíná a koní na stejném místě a jeho cíl má turistickou povahu.

31 Výklad uvedený v bodě 26 tohoto rozsudku ostatně není zpochybněn skutečností, že Soudní dvůr v rozsudku ze dne 1. října 2015, Trijber a Harmsen (C-340/14 a C-341/14, EU:C:2015:641), rozhodl, že výkon činnosti, jež spoívá v poskytování služby za úplatu zahrnující výletní plavbu cestujících lodí po vodních cestách za účelem prohlídky města, nepředstavuje službu v oblasti „dopravy“ ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. 2006, L 376, s. 36), vyloučenou z oblasti působnosti této směrnice.

32 V tomto ohledu stačí poznamenat, jak v podstatě uvedl generální advokát v bodech 21 až 23 svého stanoviska, že vzhledem k rozdílným cílům čl. 9 odst. 2 písm. b) šesté směrnice na jedné straně a čl. 2 odst. 2 písm. d) směrnice 2006/123 na straně druhé se pojmy „poskytování právních služeb“ ve smyslu prvního z těchto ustanovení a „služby v oblasti dopravy“ ve smyslu druhého z těchto ustanovení nepřekrývají. Nelze tedy mít za to, že služby, které nespadají pod druhý z těchto pojmů, jsou nutně vyloučeny z působnosti prvního z těchto pojmů.

33 Na takové poskytování služeb, jako jsou poskytování dotčená v povodním řízení, která spoívají zejména v pořádání výletních plaveb lodí, které koní na stejném místě, na kterém byly zahájeny, se tedy vztahuje čl. 9 odst. 2 písm. b) šesté směrnice jako na poskytování služby přepravy.

34 Vzhledem k tomu, že, jak bylo připomenuto v bodě 20 tohoto rozsudku, se za místo poskytování právních služeb podle čl. 9 odst. 2 písm. b) šesté směrnice považuje místo, kde se přeprava uskutečuje, s přihlédnutím k pokrytým vzdálenostem, je třeba mít za to, že místem poskytování služeb dotčených v povodním řízení je německo-lucemburské kondominium.

35 Dále je třeba určit, zda jsou poskytování právních služeb v tomto kondominiu za protiplnění uskutečňována osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, předmětem DPH, nebo? jsou poskytována „v tuzemsku“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 šesté směrnice.

36 Výraz „tuzemsko“ je definován v čl. 3 odst. 2 šesté směrnice a rozumí se jím „území v působnosti Smlouvy o [EHS], jak je vymezeno pro jednotlivé členské státy v článku 227“. Krom? toho odstavec 3 tohoto článku 3 uvádí území jednotlivých členských států, která jsou vyloučena z pojmu „tuzemsko“.

37 V tomto ohledu je třeba jednak uvést, že článek 299 ES, který nahradil článek 227 Smlouvy o EHS, v odstavci 1 stanoví, že Smlouva se použije mimo jiné na Spolkovou republiku Německo a Lucemburské velkovévodství. Odstavce 2 až 6 tohoto článku 299 stanoví určité zvláštnosti a odchylky, které se však těchto dvou členských států netýkají. Krom? toho čl. 3 odst. 3 šesté směrnice neuvádí mezi vnitrostátními územími vyloučenými z pojmu „tuzemsko“ německo-lucemburské kondominium.

38 Krom? toho vzhledem k tomu, že Soudní dvůr v této souvislosti judikoval, že režim šesté směrnice se povinně a bezpodmínečně uplatní na celé území členských států a že určení rozšíření a mezí tohoto území přísluší každému z členských států v souladu s pravidly mezinárodního práva veřejného (rozsudek ze dne 29. března 2007, Aktiebolaget NN, C-111/05, EU:C:2007:195, body 54 a 55, jakož i citovaná judikatura), je třeba ještě uvést, že jak lucemburská vláda, tak německá vláda ve svých vyjádřeních tvrdily, že jak v případě Spolkové republiky Německo, tak Lucemburského velkovévodství se německo-lucemburské kondominium nachází „v tuzemsku“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 a čl. 3 odst. 2 šesté směrnice.

39 Za těchto podmínek jsou poskytování služby přepravy v německo-lucemburském kondominiu za protiplnění uskutečňována osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, poskytována „v tuzemsku“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 šesté směrnice, a podléhají tedy DPH.

40 Krom? toho vzhledem ke statusu takového kondominia, jako je kondominium dotčené ve věci v povodním řízení, které je společným svrchovaným územím dvou členských států, a vzhledem k tomu, že šestá směrnice neobsahuje žádný konkrétní údaj o způsobech zdanění poskytování služeb, jejichž místem poskytování je takové kondominium, mohou být tato poskytování služeb v zásadě zdaněována každým z těchto dvou členských států.

41 Na základě výše uvedených skutečností, jak v podstatě uvedl generální advokát v bodech 68 a 69 svého stanoviska a jak již Soudní dvůr judikoval, dvojí zdanění týchž plnění je v rozporu se zásadou daňové neutrality, která je vlastní společnému systému DPH (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 11. září 2003, *Cookies World*, C-155/01, EU:C:2003:449, bod 60, jakož i ze dne 23. listopadu 2017, *Elektro Bulgaria a FrontEx International*, C-427/16 a C-428/16, EU:C:2017:890, bod 66, jakož i citovaná judikatura). Zdanění poskytování služeb v takovém kondominiu jedním z členských států, které se dělí o svrchovanost nad tímto územím, má za následek to, že druhému členskému státu brání zdanit tatáž poskytování služeb. Tím není dotčena možnost těchto členských států upravit jiným způsobem zdanění poskytování služeb v tomto kondominiu prostřednictvím takové dohody, jak je v projednávaném případě stanoveno v čl. 5 odst. 1 smlouvy ze dne 19. prosince 1984, pokud se zamezí nezdanění příjemce nebo dvojímu zdanění.

42 Německá vláda nicméně tvrdí, že obecné zásady mezinárodního práva, které podle ní omezují jednostranný výkon svrchovanosti v rámci takového kondominia, jako je německo-lucemburské kondominium, a podmiňují jej souhlasem druhého zúčastněného státu, musí být dodrženy pro účely použití a výkladu šesté směrnice. Výkon pravomocí Lucemburského velkovévodství a Spolkové republiky Německo v oblasti DPH na území spadajícím do jejich společné svrchovanosti je tak podle ní nemožný bez dohody uzavřené na základě článku 5 smlouvy ze dne 19. prosince 1984. Kromě toho podle německé vlády nebrání tato směrnice tomu, aby dotčené členské státy v souladu s těmito zásadami došly upustily od zdanění.

43 V této souvislosti je třeba připomenout, že DPH je v zásadě vybírána z každého poskytnutí služeb za protiplnění osobou povinnou k dani, přičemž výjimky z této obecné zásady musí být vykládány striktně (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. října 2021, *Dubrovin & Tröger – Aquatics*, C-373/19, EU:C:2021:873, bod 22, jakož i citovaná judikatura). Každý členský stát je povinen přijmout všechna legislativní a správní opatření k zajištění toho, aby splatná DPH byla vybrána na jeho území v plné výši (rozsudek ze dne 21. listopadu 2018, *Fontana*, C-648/16, EU:C:2018:932, bod 33 a citovaná judikatura).

44 Přijmout argumentaci německé vlády uvedenou v bodě 42 tohoto rozsudku by přitom znamenalo umožnit členským státům vytvořit území, na kterém by služby, které jsou tam poskytovány, unikly jakémukoli zdanění DPH, i když dotčené členské státy považují toto území za území nacházející se „v tuzemsku“ ve smyslu unijního práva v oblasti DPH a i když se na uvedené území nevztahuje žádná výjimka.

45 Přijetí této argumentace by rovněž vedlo k porušení zásady daňové neutrality, podle které nelze s hospodářskými subjekty, jež uskutečňují stejné operace, zacházet při vybírání DPH rozdílně (rozsudek ze dne 16. března 2017, *Identi*, C-493/15, EU:C:2017:219, bod 18 a citovaná judikatura), jelikož by DPH nebyla vybírána z takových poskytování služeb, jako jsou poskytování služeb dotčená v povodním řízení, zatímco stejná poskytování služeb, která jsou jinde poskytována jinými subjekty, podléhají DPH.

46 Skutečnost, že v projednávaném případě neexistuje dohoda o výběru DPH mezi Spolkovou republikou Německo a Lucemburským velkovévodstvím, pokud jde o německo-lucemburské kondominium, tedy nemůže bránit zdanění poskytování služeb poskytovaných uvnitř tohoto kondominia.

47 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na předběžnou otázku odpovědět tak, že čl. 2 odst. 1 a čl. 9 odst. 2 písm. b) šesté směrnice musí být vykládány v tom smyslu, že členský stát musí zdanit poskytování služeb turistické plavby uskutečňované poskytovatelem usazeným v tomto členském státě na území, které na základě mezinárodní smlouvy uzavřené

mezi tímto státem a jiným členským státem představuje společné svrchované území těchto dvou členských států a pro které není v unijním právu stanovena žádná výjimka, pokud tato poskytování služeb již nebyla zdaněna tímto druhým členským státem. Zdanění těchto poskytování služeb jedním z členských států brání druhému členskému státu, aby je sám zdanil, aniž je dotčena možnost těchto dvou členských států upravit jiným způsobem zdanění poskytování služeb na tomto území, zejména prostřednictvím dohody, pokud se zamezí nezdanění přímým nebo dvojím zdanění.

## **K nákladům řízení**

48 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky povodního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

**Článek 2 odst. 1 a čl. 9 odst. 2 písm. b) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 91/680/ES ze dne pondělí 16. prosince 1991,**

**musejí být vykládány v tom smyslu, že**

**členský stát musí zdanit poskytování služeb turistické plavby uskutečňovaná poskytovatelem usazeným v tomto členském státě na území, které na základě mezinárodní smlouvy uzavřené mezi tímto státem a jiným členským státem představuje společné svrchované území těchto dvou členských států a pro které není v unijním právu stanovena žádná výjimka, pokud tato poskytování služeb již nebyla zdaněna tímto druhým členským státem. Zdanění těchto poskytování služeb jedním z členských států brání druhému členskému státu, aby je sám zdanil, aniž je dotčena možnost těchto dvou členských států upravit jiným způsobem zdanění poskytování služeb na tomto území, zejména prostřednictvím dohody, pokud se zamezí nezdanění přímým nebo dvojím zdanění.**

Podpisy.

\* Jednací jazyk: francouzština.